

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.644 van 7 oktober 1997
in de zaak A. 40.145/XII-207.**

In zake : Leo DE MAERTELAERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. CALEWAERT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 15b

tegen :

de s.v. Intercommunale Vereniging voor Cre-
matoriumbeheer in de provincie ANTWERPEN,
gevestigd te WILRIJK (ANTWERPEN),
Juul Moretuslei 2.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Leo DE MAERTELAERE op 18 januari 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 22 november 1988 van het directiecomité van de s.v. Intercommunale Vereniging voor Crematoriumbeheer in de provincie Antwerpen waarbij hem de tuchtmaatregel van schorsing met verlies van wedde voor de duur van vier weken wordt opgelegd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 20 december 1991 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M.-Cl. JAKES die, loco Advocaat J. CALEWAERT verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat Chr. COEN die, loco Advocaat J. DYCK verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Leo DE MAERTELAERE, verzoeker, is sinds 1 december 1982 als "techniker" in dienst van de s.v. Intercommunale Vereniging voor Crematoriumbeheer in de provincie Antwerpen (IVCA).

1.2. In een verslag van 28 september 1988 aan directeur SOMERS van de IVCA doet R. MARIEN, algemeen diensthoofd, zijn beklag over de houding van verzoeker. Hij wijst erop dat, op advies van de arbeidsgeneesheer, verzoeker sinds 15 september 1988 nog slechts zeer lichte en absoluut geen rugbelastende taken krijgt opgedragen, dat hij ook dagelijks gedurende 1 uur naar

de kinesist mag gaan, dat hem daarom de taak van toezichter in het wachtlokaal werd toevertrouwd alsook de opdracht om de families naar de parkeerplaats en de hoofdingang te begeleiden maar dat hij "ondanks verschillende verwittigingen" op 28 september 1988 vastgesteld heeft dat verzoeker "zich niet terdege van deze uiterst lichte taak kwijt" vermits hij toen rondhing "bij de ingang van de technische ruimte waar hij enkel collega's toekijkt bij het lossen van kisten en praat met begrafenisondernemers en/of chauffeurs", hetgeen "niet aangenaam (is) voor het andere personeel en verbazing (wekt) bij begrafenisondernemers".

1.3. Op 29 september 1988 deelt directeur SOMERS aan verzoeker mede dat zijn handelwijze van 28 september 1988 een overtreding inhoudt van de bepaling uit het personeelsstatuut, dat voorschrijft dat het personeel de opgelegde taken stipt en nauwgezet moet uitvoeren.

Bij brief van 30 oktober 1988 wordt verzoeker opgeroepen om op 22 november 1988 voor het directiecomité te verschijnen teneinde er gehoord te worden in zijn verdediging tegen volgende tenlasteleggingen :

"1) U hebt de U opgelegde opdracht als toezichter verwaarloosd door regelmatig uw arbeidsplaats te verlaten zonder toestemming van uw oversten. Dit is in overtreding met art. 70, § 1, van het personeelsstatuut, dat stelt dat de personeelsleden de hun opgelegde taken en opdrachten nauwgezet en stipt dienen uit te voeren.

2) Tevens hebt U door uw houding art. 70, § 4, van het personeelsstatuut overtreden, waarin bepaald wordt dat de personeelsleden zich behoorlijk dienen te gedragen, zowel ten opzichte van andere personeelsleden als van het publiek. Als toezichter hebt U regelmatig de U toegewezen arbeidsplaats verlaten en vertoefde U in de technische ruimte, waar U collega's toekeek bij het lossen van kisten en praatte met begrafenisondernemers en/of chauffeurs. Deze houding wekt 'verbazing' bij het cliënteel en stelt I.V.C.A. in een ongunstig daglicht".

1.3. Verzoeker verschijnt op 22 november 1988 voor het directiecomité. Van zijn verhoor wordt proces-verbaal opgesteld.

Dezelfde dag beslissen de acht aanwezige leden van het directiecomité bij geheime stemming eenparig aan verzoeker een tuchtstraf van vier weken (28 dagen) schorsing zonder wedde op te leggen.

Die beslissing, voorwerp van het onderhavige annulatieberoep, wordt aan verzoeker betekend op 24 november 1988.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van het algemeen rechtsbeginsel dat elkeen het recht heeft beoordeeld te worden door een onpartijdige instantie; dat hij uiteenzet dat het tuchtdossier "samengesteld en aanhangig gemaakt (is) door de heren R. MARIEN, algemeen diensthoofd, en R. SOMERS, directeur" en dat "dezelfde aanklagers ook hebben deelgenomen aan de debatten en het beraad over de op te leggen straf" zodat hij niet beoordeeld is door een onpartijdige instantie omdat de heren SOMERS en MARIEN op het ogenblik dat beslist werd over de tuchtstraf, niet meer beschikten over de nodige garanties van onpartijdigheid en onafhankelijkheid;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het middel "zowel in rechte als in feite faalt"; dat zij uiteenzet dat artikel 26, § 4, van haar statuten het directiecomité toelaat "één of meer bestuurders alsook andere personen (op te roepen) om alle gewenste inlichtingen te verstrekken" en dat de heren SOMERS en MARIEN -in feite alleen de heer SOMERS- de vergadering van het directiecomité hebben bijgewoond "om aan het directiecomité een uiteenzetting van de feiten te geven" en zonder verder deel te nemen aan de beraadslaging; dat zij verder betoogt dat uit het proces-verbaal van de vergadering van het directiecomité van 22 november 1988 blijkt dat de beslissing genomen is

door de acht aanwezige leden van het directiecomité zodat de heren MARIEN en SOMERS niet deelgenomen hebben aan de geheime stemming;

2.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord stelt dat uit het proces-verbaal van de vergadering van het directiecomité blijkt dat de heren SOMERS en MARIEN, ook al hebben zij niet deelgenomen aan de stemming, aanwezig waren toen het directiecomité beraadslaagde en stemde over de aan verzoeker op te leggen tuchtstraf en dat hij zich precies verzet tegen het feit dat de aanklagers mogen aanwezig zijn bij het beraad over de op te leggen tuchtstraf;

2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog aanvoert dat het proces-verbaal van de vergadering van het directiecomité duidelijk vermeldt dat de stemming geheim is verlopen zodat daaruit niet kan worden afgeleid dat de heren SOMERS en MARIEN aanwezig waren bij de deliberatie en de geheime stemming, dat hetzelfde stuk duidelijk aantoonst dat geen van beide ambtenaren deelgenomen hebben aan de beraadslaging en de geheime stemming;

3.1. Overwegende dat uit het door de verwerende partij in het dossier neergelegde verslag van de vergadering van het directiecomité van 22 november 1988 blijkt dat bij de behandeling van punt 2, a van de dagorde, te weten de tuchtzaak tegen verzoeker, acht leden van het directiecomité aanwezig waren alsook "R. SOMERS, directeur (en) R. MARIEN, algemeen diensthoofd"; dat dit verslag er geen blijk van geeft dat de twee laatstgenoemde ambtenaren, die geen deel uitmaken van het directiecomité, na het geven van de gewenste uitleg en vooraleer het directiecomité over de aangelegenheid beraadslaagd en gestemd heeft de vergadering verlaten hebben; dat de verwerende partij ook niet ontkent dat deze personen na hun uiteenzetting aanwezig

zijn gebleven tijdens de beraadslaging en de stemming; dat zij enkel aanvoert dat zij niet tussengekomen zijn bij de bespreking en ook niet deelgenomen hebben aan de stemming; dat die stelling van de verwerende partij steun vindt in het overgelegde uittreksel uit de notulen van de vergadering van het directiecomité;

3.2.1. Overwegende dat het directiecomité van de verwerende partij, dat krachtens artikel 71 van het personeelsstatuut bevoegd is voor het opleggen van de tuchtstraf van de schorsing zonder wedde voor maximum zes weken, naar luid van artikel 26, § 1, van de statuten samengesteld is uit leden van de raad van bestuur; dat dit directiecomité beraadslaagt en beslissingen neemt in besloten vergaderingen; dat de omstandigheid dat artikel 26, § 4, van de statuten aan het directiecomité de mogelijkheid biedt "één of meer bestuurders alsook andere personen (op te roepen) om alle gewenste inlichtingen te verstrekken" aan het directiecomité geen vrijgeleide biedt om de opgeroepen personen na hun tussenkomst ook nog tijdens de navolgende bespreking tot de vergadering toe te laten;

3.2.2. Overwegende dat, in tuchtzaken, de beslotenheid van de vergadering waarin wordt beraadslaagd en gestemd tot doel heeft aan de leden van de vergadering de volledige vrijheid van meningsuiting te garanderen bij die beraadslaging en die stemming; dat aldus gezien de vergadering met gesloten deuren inhoudt dat het in de regel aan personen die geen lid zijn van de vergadering verboden is aanwezig te zijn bij de beraadslaging en de stemming; dat dit verbod ook verband houdt met de op het bestuur rustende verplichting om erover te waken dat, objectief gezien, op het ogenblik van de bespreking van een tuchtzaak, de vereiste waarborgen aanwezig zijn die elke twijfel omtrent de onpartijdigheid van de vergadering wegnemen; dat immers de aanwezigheid van buitenstaanders bij de beraadslaging op zich, en dus

zonder dat nagegaan moet worden of zij daadwerkelijk aan de beraadslaging deelgenomen hebben, tot gevolg kan hebben gehad dat leden van de vergadering niet in volle vrijheid aan de bespreking deelgenomen hebben hetgeen bij de tuchtrechtelijk vervolgde ambtenaar gerechtvaardigde twijfel kan doen ontstaan of de vergadering wel de vereiste onpartijdigheid aan de dag gelegd heeft; dat in die omstandigheden de vaststelling van de afwezigheid van waarborgen om iedere gerechtvaardigde twijfel aangaande de onpartijdigheid van de vergadering uit te sluiten moet leiden tot de vernietiging van de beslissing die de vergadering genomen heeft;

3.3.3. Overwegende te dezen, dat de verwerende partij niet ontkent dat R. SOMERS en R. MARIEN als hiërarchische meerderen van verzoeker zijn tekortkomingen bij het directiecomité aangebracht hebben en dat zij vervolgens de vergadering waarop verzoekers tuchtzaak besproken werd en erover beslist is, bijgewoond hebben hoewel zij geen deel uitmaakten van het directiecomité; dat dit feit op zich volstaat om vast te stellen dat verzoeker met recht twijfels kan hebben over de onpartijdige opstelling van de vergadering die zijn tuchtzaak behandeld heeft; dat het middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 22 november 1988 van het directiecomité van de s.v. Intercommunale Vereniging voor Crematoriumbeheer in de provincie Antwerpen waarbij aan Leo DE MAERTELAERE de tuchtmaatregel van schorsing met verlies van wedde voor de duur van vier weken wordt opgelegd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.